

det var sandt, at Apothekerne have en Hovedfortjeneste ved Haandkjøb, at de ikke taale at miste det, og at dette Haandkjøbs vigtigste Artikler ere netop disse uopræparerede Medicinalvarer, som det er forbeholdt Apothekerne at sælge i mindre Qvantiteter. Men det er nu mærkeligt nok, at netop den nyeste Tid har vist, at Apothekerne kunne meget godt slaae ind paa en anden Vei. Vi have nemlig, saavidt jeg i Dieblisset erindrer, 3 Apotheker, der have slaaet ind paa en Retning, som jeg troer, Apothekerne maae slaae ind paa, nemlig at forene Materialhandelen med Apotheket; det er, for at jeg skal nævne dem, Svaneapotheket her i Kjøbenhavn, Løveapotheket i Odense, der tilhører Apotheker Løge, og Apotheket i Aalborg. Disse 3 Apotheker have nu begyndt at forene Materialhandel med Apotheket, hvortil de efter Lovgivningen ere fuldstændig berettigede, og det er den eneste Maade, hvorpaa de bør optage Concurrencen, og ville kunne bestaae i denne. Det vilde, forekommer det mig, være det Rigtigste for Publicum — og det er Publicums Interesse, som først og fremmest skal være afgjørende — at Materialisterne komme til at strække sig med deres Forretning til alle Kjøbstæderne, og at Apothekerne optage Materialistforretningerne, saaledes at disse to concurrere med hinanden. Det er nemlig aabenbart, at naar Materialisten nebsætter sig i en Kjøbstad, er Apothekeren nødt til at nebsætte Priserne paa sine Varer i Forhold til Materialistens Priser. Naar Materialisten har samme Ret til at forhandle Varer som Apothekeren, maa Apothekeren, idet han deels har et større Forbrug, fordi han tillige bruger Varerne i Apotheket, deels er undergivet Control og derigennem maafløe nyder større Tillid hos Publicum, kunne concurrere med Materialisten, da han kan anvende de Kræfter, han bruger i Materialhandelen, ogsaa i Apotheket, og saaledes spare Arbeidskraft; der er Sandsynlighed for, at han vil faae forøget Fortjeneste istedetfor formindsket. Jeg troer ogsaa, at Almuen, som skulde give vore smaa Apotheker en betydeligere Indtægt paa Landet, endnu ikke har vænnet sig til at bruge Medicin i et saadant Omfang, at den virkelig kan understøtte et Apothek. Den gjør det kun, naar

den er nødt dertil; men det, som den nyere Tid har ført med sig i Medicineringen, nemlig at bruge forebyggende Medicin, kjenber Almuen ikke. Jeg skal, paa Grund af Omstændighederne, ikke gaae nærmere ind herpaa; men jeg troer, at efterhaanden som Lægerne paa Landet ere blevne flere, er der ogsaa kommet større Anerkendelse af og større Kundskab til, at det er nyttigt at bruge saadanne Varer; men først efterhaanden vil den Tanke trænge igjennem, at Huusapothekerne ere nødvendige i enhver Huusholdning. Jeg troer, at naar disse almindelige Midler, disse uopræparerede Medicinalvarer, blive billigere og mere tilgængelige for Publicum, som de ved Concurrencen ville blive, vil Interessen for at benytte dem ogsaa faae en større Udstrækning. Man har sagt, at Concurrencen vil fordyre Medicinen; man har sagt: See til England, see til Frankrig, see til Amerika, og overalt, hvor denne Handel er fri, saa ville De see enorme Priser! Og i den Piece, der er omdeelt her i Salen, ville De see Prii-scouranter, hvis Rigtighed jeg er ude af Stand til at bedømme. Andre Landes Erfaring, siger man, har vist, at Medicinen bliver uforholdsmæssig dyre, hvorimod Apothekerne her tillands have haft en moralsk og juridisk Forpligtelse til at falholde den dyre Medicin billigere mod at tage større Avance paa den billigere. Disse Argumenter kan jeg ikke lade gjælde. Jeg troer, at det maa være indlysende for Enhver i denne Sal, at det ikke er Medicinen alene, der er dyre i Frankrig, England og Nordamerika; Livsformødenheder, Localer, Arbeidskraft, kort sagt, Alt svarer til Dyreheden af Medicinen. Dertil kommer, at naar der er en almindelig Frihed til at vælge sin Næringsvei, er det en Selsølgelse, at Folk, saafremt Concurrencen ikke trykker dem, ville see at fortjene Meget; men det er der her ikke Tale om. Her er ikke Tale om, at vi skulde ophæve Apothekernes Forpligtelse til at holde nogenlunde taalelige Priser. Vi ville ikke fuldstændigt ophæve Apothekernes Rettigheder og heller ikke deres Forpligtelser. Vi ville heller ikke paa nogen Maade ordne Forholdet saaledes, at Materialisterne skulde fortrænge Apothekerne, eller at hine fuldstændigt skulde gaae ind i disses Rettigheder. Det, her skulde fløe til Publicums Interesse, var,